

ابتکار عمل ارزنده دانشجویان چپ

رضا مقدم

به نقل از به پیش! شماره ۲۲ چهارشنبه ۲۳ خرداد ۱۳۸۶، ۱۳ ژوئن ۲۰۰۷

کمپین جمع آوری کمک مالی برای خانواده های سه زندانی اول ماه مه، یک ابتکار عمل به موقع توسط نسل جدید دانشجویان چپ بود. با انقلاب فرهنگی اسلامی در سال ۱۳۵۹ رژیم کوشید تا دانشگاههای کشور را که از کمترین نفوذ در آن برخوردار بود، اسلامی کند و جریانات چپ را برای همیشه نابود سازد. نزدیک به بیست پنج سال طول کشید تا مجددا دانشگاههای ایران شاهد فعالیت دانشجویان چپ باشد؛ فعالیت هایی که با انتشار نشریات آغاز شد و به مرور اشکال آکسیونی نیز به خود گرفت و با اجرای طرح "صندوق حمایت از کارگران زندانی" که توسط جمعی از دانشجویان چپ در دانشگاههای شریف، تهران، علامه و پلی تکنیک انجام شد، می رود تا هرچه بیشتر ظرف فعالیت های چپ دوران جدید، یک چپ طبقاتی سوسیالیست، باشد. این طرح مورد استقبال

فعالین جنبش کارگری قرار گرفت و بطور مشخص "شورای همکاری تشکلهای و فعالین کارگری" و "اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار" با انتشار اطلاعیه هایی از آن حمایت کردند.

الف _ طرح صندوق برای حمایت مالی از خانواده کارگرانی است که وقتی خودشان باشند و کار کنند، حداقل دستمزد روزانه شان از خط فقری که خود جمهوری اسلامی تعیین کرده کمتر است. اینها فعالین طبقه ای هستند که به دلیل مبارزه برای رهایی از همین اوضاع غیر انسانی دستگیر میشوند، و بعد از مدتها از این دادگاه به آن دادگاه اگر تازه شانس یارشان باشد به چندین سال حبس تعلیقی محکوم میگردند تا "دست از پا خطا" نکنند و ماتم چگونگی پرداخت هزینه های کمر شکن رفت و آمد به دادگاهها و پول وکلا را داشته باشند که از دستمزد چندین و چند سال کارشان بیشتر است. البته الان تناسب قوا تغییر کرده و قدرت درنده خویی رژیم اسلامی کاهش یافته و به ناچار نسبت به دهه ۱۳۶۰ به شیوه "نرم" با فعالین جنبش کارگری برخورد می کند. این همان رژیم است که جمال چراغ ویسی سخنران روز کارگر ۱۳۶۸ سنج را دستگیر و اعدام کرد. با قوانین ارتجاعی قضایی رژیم اسلامی، کارگران به بهانه های واهی دستگیر میشوند و برای اثبات بی گناهی خود باید وکیل بگیرند و هزینه های آنرا که نسبت به درآمدشان تقریبا غیر ممکن است را بپردازند. وجود چنین فعالیتهایی می تواند نگرانی بجای فعالین کارگری زندانی را از چگونگی تامین خانواده شان تا حدی کاهش دهد و این بی نهایت مهم است.

ب _ جنبش طبقه کارگر صاحب سنتها و روشهای مبارزاتی بسیار قدیمی و پا خورده و جا افتاده است. طرح صندوق حمایت از کارگران زندانی نیز دقیقا در چهارچوب همین روشهای مبارزاتی دیرینه قرار دارد. این روشی است برای درگیر کردن انسانهای هرچه بیشتر در مبارزه و مسائل کارگران، و نوشته های دانشجویان فعال این طرح بیانگر چیزی جز آن نیست. اگر چه موضوع محوری طرح جمع آوری کمک مالی بود اما از طریق این طرح شناخت از طبقه کارگر، روز کارگر و علت زندانی شدن محمود صالحی، شیث امانی و صدیق کریمی به میان دانشجویان برده شد و موضوع بحث قرار گرفت. در این روش دیرینه مبارزاتی، ترجیح این است که یک میلیون تومان کمک مالی از هزار نفر و از طریق آشنا کردن و دخیل کردنشان در موضوع مبارزه تهیه شود تا یک نفر "دست به جیب" یک جا آن را بپردازد.

ج _ بدنبال یک وقفه تقریباً ۲۵ ساله در فعالیتهای دانشجویان چپ در دانشگاهها، فعالیت نسل جدید دانشجویان چپ در عین اینکه آنها را از جنبه عملی نیز از بسیاری از انواع چپهای بازمانده از دوران انقلاب ۱۳۵۷، تفکیک می کند، پایه ریز مجموعه ای از فعالیت برای نسلهای بعدی خود نیز هست. این فعالین الگوهای فعالیت خود را مستقیماً از دانشجویان چپ ماقبل از خود نگرفته اند، اما روشهای فعالیت خود را بعد از جمع بندی و بررسی نقاط ضعف و قدرت آن، به دانشجویان بعد از خود انتقال خواهند داد. دوره ای که در آن بسر می بریم این نقش پیشتاز را به این نسل دانشجویان چپ داده است. دانشجویان چپ باید خود را با آن نوع سوسیالیسمی تداعی کنند که از در هم تنیدگی عقایدش با حرکت طبقه کارگر قدرت می گیرد و لاجرم آشنا کردن هر چه بیشتر دانشجویان با وضعیت طبقه کارگر، مبارزات و آرمانهایش از جمله فعالیتهای تعطیل ناپذیر آن است. برخلاف آنچه نزد بسیاری از سازمانها و احزاب بازمانده از دوران انقلاب بهمن رایج است، مرکز ثقل این نوع سوسیالیسم طبقه کارگر است و نظراً و عملاً معطوف به طبقه کارگر و جنبش کارگری است. اینها مهمانان سفره جنبش کارگری نیستند که وقتی سفره اش رونقی نداشت آنرا ترک کنند، و تبلیغاتشان درباره چهارشنبه سوری و اعتراضات جوانان حول و حوش آن از تبلیغاتشان درباره روز کارگر فزونی گیرد. *

۱۷ خرداد ۱۳۸۶